

Ябълка.

(Разказъ).

Прѣзъ единъ хубавъ день азъ и сестричето ми играехме въ градината. Прѣзъ оголенитѣ клони на ябълката видѣхме, че нѣщо се желтѣе. Това бѣше една ябълка, кой знае какъ е останала на дървото до това врѣме. Откже-
нахме я. Тя бѣше до толкова узрѣла, че сѣмкитѣ и тракаха като въ кутийка. Занесохме я при мама. Тя разрѣза ябълката, даде ни по четвъртинка, а сѣмето грижливо прибра въ една кутийка, като ни каза :

— Дѣца, прибирамъ ябълчнитѣ сѣмки ей тука въ тази кутийка, че когато дойде пролѣтъ, ще ги посѣемъ въ саксия и ще гледаме, какво ще стане съ тѣхъ !

И да знаете съ какво нетърпение очаквахме пролѣтътъ ! Бѣше единъ хубавъ мартенски день, като днесъ го помня. Мама ни повика и каза :

— Дѣца, дойде вече врѣме да посѣемъ ябълното сѣме. Елате да видите, какъ става това !

Тя взе една саксия, напълни я съ ровка прѣстъ, прѣмѣсена съ гниль торъ ; зарови плитко въ прѣстъта сѣмкитѣ ; постави саксията прѣдъ прозореца ; полѣ съ вода прѣстъта ; и ни каза :

